

Sbírka zákonů a nařízení státu československého.

Částka 5.

Vydána dne 31. ledna 1934.

Obsah: (8.—13.) **8.** Zákon, jímž se mění a doplňují ustanovení obecného horního zákona. — **9.** Nařízení, kterým se mění nařízení ministra spravedlnosti ze dne 10. července 1897, č. 174 ř. z., o tom, jaká berní odhadní hodnota nemovitostí simultánní hypotekou zavázaných má být položena za základ při prozatímním určení stavu břemen a při rozvrhu nejvyššího podání. — **10.** Nařízení, kterým se mění obvody okresních soudů v Blovicích a Plzni. — **11.** Nariadenie, ktorým sa zriaďuje súdna dražebňa v Bratislave. — **12.** Nariadenie, ktorým sa menia niektoré predpisy nariadenia č. 54.300/1908 F. M. (uh. min. orby) o prehliadke mäsa. — **13.** Vyhláška o změnách úředních názvů měst, obcí, osad a částí osad, povolených v roce 1933.

8.

Zákon ze dne 24. ledna 1934, jímž se mění a doplňují ustanovení obecného horního zákona.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

Čl. I.

Obecný horní zákon se mění a doplňuje takto:

1. K § 171 se připojuje toto nové ustanovení:

„h) spolehlivě zabezpečiti první pomoc při podnikových úrazech a nehodách.“

2. K § 221 se připojují tyto nové odstavce:

„K odůvodněné žádosti závodní rady provede báňský úřad bez odkladu prohlídku dolu.

Byla-li k odstranění stavu příčícího se bezpečnosti (§ 173) stanovena lhůta, přesvědčí se báňský úřad ihned po jejím uplynutí opětovou prohlídkou dolu, zdali byla závada odstraněna.“

3. Sazby pokut uvedené v §§ 236 až 239 a v §§ 241, 242, 244 a 246 zvyšují se na desetinásobek dosavadní výměry.

4. § 240 zní takto:

„Držitelé hor, kteří poruší předpisy § 170,

odst. 2, písm. a) a § 171 o bezpečnostních opatřeních při provozování hor, trestají se, i když je nestíhá osobní zavinění ve smyslu obecných trestních zákonů, pokutou od 1.000 do 100.000 Kč, opakují-li však porušení těchto předpisů, pokutou od 5.000 do 250.000 Kč, a při nebezpečí většího rozsahu odejme se podle okolností horní oprávnění. Nebezpečím většího rozsahu rozuměti jest zejména ohrožení lidského zdraví nebo života.

Odňaté horní oprávnění se všemi součástmi (§ 117) a s příslušenstvím (§ 121) může být převzato státem v kterémkoli stadiu řízení podle §§ 253 až 262. Podmínky převzetí, zejména ustanovení o náhradě upraví zvláštní zákon.“

5. § 243 zní takto:

„Přerušil-li se stále provozování díla v dolových měřácích (§§ 174 a 175) nebo v měřácích povrchových v době, kdy se v nich má pracovat (§ 176), aniž k tomu byla povolena lhůta, nebo neděje-li se provozování díla s náležitým osazenstvím, neoznámil-li se do 8 dnů událost, která provozování po delší dobu znemožňuje (§ 183), nebo nevykoná-li se v samostatných pomocných nebo revírních štolách tolik práce, kolik bylo stanoveno jako podmínka při udělení koncese (§ 177), trestá se držitel hor pokutou od 1.000 do 25.000 Kč.

Jde-li o opětované nebo trvalé zanedbávání předpisů o stálém provozování hor, vyměří se pokuta od 2.000 do 50.000 Kč, a zůstane-li i tato bez účinku, odejme se horní oprávnění.

Ustanovení § 240, odst. 2 platí i tu.“

6. § 248 zní takto:

„Podnikatel hor, který poruší předpisy §§ 206 až 206 d) ve znění čl. I zákona ze dne 17. května 1912, č. 107 ř. z., a čl. I zákona ze dne 25. ledna 1928, č. 24 Sb. z. a n., trestá se pokutou od 400 do 20.000 Kč.“

7. § 249 zní takto:

„Odpovědný závodní správce nebo jeho zástupce, který ihned neoznámí nebezpečné události označené v § 222 nejbližšímu politickému nebo báňskému úřadu (§ 223), bude potrestán pokutou od 200 do 20.000 Kč.“

8. § 250 zní takto:

„Nesplní-li držitel hor ve lhůtě dané podle § 224 zvláštní pravoplatné příkazy vydané báňskými úřady při výkonu jejich vrchního dozoru nad dolováním, bude potrestán pokutou od 400 do 50.000 Kč.“

Čl. II.

Je-li pokuta, uložená podle ustanovení třinácté hlavy obecného horního zákona, nedobytna, nastupuje trest na svobodě, při čemž 24 hodiny vězení nahrazují 300 Kč nebo zlomek této částky, je-li uložena pokuta menší než 300 Kč nebo není-li třemi sty dělitelna beze zbytku; při tom však nejvyšší míra náhradního trestu nesmí přesahovati dobu tří měsíců. Trest na svobodě vykoná okresní úřad nebo okresní soud (§ 232 obecného horního zákona) k návrhu revírního báňského úřadu (báňského kapitanátu nebo komisariátu).

Čl. III.

§ 1.

(1) Přerušil-li se zaviněním držitele hor stálé provozování díla v dolových měřácích nebo neděje-li se zaviněním držitele hor provozování díla s náležitým osazenstvím (§§ 174 až 176 obecného horního zákona), aniž byla povolena lhůta (§ 182 obecného horního zákona), a vznikne-li nebezpečí, že přerušením nebo provozem bez náležitého osazenstva bude ohrožen zvláště důležitý veřejný zájem, zejména veřejný pořádek a pokoj, může být zavedena k provozování báňského závodu na nebezpečí a útraty držitele hor vnučená správa, ačli držitel hor ve lhůtě báňským úřadem stanovené neuvede provoz do předepsaného stavu.

(2) Podal-li držitel hor žádost o povolení lhůty, lze vnučenou správu zavést jen tehdy, byla-li tato žádost do čtyř týdnů od jejího podání revírním báňským úřadem (báňským komisariátem nebo, není-li zřízen, báňským kapitanátem) zamítnuta a uplynulo-li od doručení rozhodnutí dalších čtrnáct dnů.

(3) Vnučená správa může být také zavedena, neodstraní-li držitel hor závady v bezpečnostních opatřeních, ohrožující život nebo zdraví zaměstnanců, ač byl báňským úřadem vyzván, aby závady odstranil.

§ 2.

Zavedení vnučené správy vysloví a vnučeného správce ustanoví báňské hejtmanství (báňský kapitanát) po slyšení revírní rady a I. skupiny báňského společenstva (Slovenského báňského revíru); ostatní úřední úkony související s vnučenou správou přísluší, pokud dále není ustanoveno jinak, revírnímu báňskému úřadu (báňskému komisariátu nebo, není-li zřízen, báňskému kapitanátu).

§ 3.

(1) Vnučený správce je povinen učiniti všechna opatření, jichž je třeba k řádnému a úspěšnému provozování báňského závodu. Na něho přechází správa báňského závodu a vše, co s ní souvisí.

(2) Vnučený správce zastupuje také majetek báňského závodu do správy mu svěřeného před soudy a úřady.

§ 4.

(1) Vnučeným správcem může být ustanovena jen osoba, která má k tomu potřebné praktické a odborné znalosti.

(2) Vnučený správce vykoná před nastoupením úřadu slib.

(3) Vnučený správce je povinen zachovávat úřední tajemství o skutečnostech, které zvěděl při výkonu vnučené správy.

(4) Vnučený správce je povinen správu vykonávat osobně a skládati účty o svém hospodářství báňskému úřadu ve lhůtách jím určených a podati mu kdykoli potřebné zprávy a vysvětlení.

(5) Vnučený správce má nárok na náhradu hotových výdajů a na odměnu, jejíž výši určí báňský úřad.

§ 5.

(1) Vnucený správce platí z výtěžku vnucené správy její náklady a veškeré výdaje spojené s řádným provozováním báňského závodu, zejména veřejné daně a dávky, mzdy, příspěvky sociálního pojištění, úroky a anuity z hypotekárních pohledávek, pojistné prémie atd.

(2) Čistý výtěžek vnucené správy báňského závodu se po zúčtování odevzdá držitelům hor. Týž je však povinen podle rozhodnutí báňského úřadu skládati hotovosti potřebné pro vedení báňského závodu a hraditi schodek pod následky exekuce.

§ 6.

Exekuční vnucená správa může postihnouti pouze čistý výtěžek, jehož by se mělo podle § 5, odst. 2 tohoto článku dostatí držitelům hor.

§ 7.

Báňské hejtmanství (báňský kapitanát) může z úřední moci nebo na žádost kdykoli vnuceného správce odvolati a ustanoviti na jeho místo osobu jinou.

§ 8.

Vnucená správa se zruší po slyšení revírní rady a I. skupiny báňského společenstva (Slovenského báňského revíru) výnosem báňského hejtmanství (báňského kapitanátu), pomine-li důvod, pro který byla zavedena, a to buď na návrh revírního báňského úřadu (báňského komisariátu nebo, není-li zřízen, báňského kapitanátu) nebo na žádost držitele hor.

§ 9.

(1) Zavedení i zrušení vnucené správy se poznamená do horní knihy a do záznamních knih báňských úřadů. Poznámka v horní knize má ten účinek, že vnucená správa může býti vedena proti každému, kdo po poznámce nabytí práv k hornímu podniku.

(2) Je-li firma držitele báňského závodu zapísána v obchodním rejstříku, poznamená se na návrh báňského úřadu v rejstříku zavedení vnucené správy a jméno správce i zrušení vnucené správy.

§ 10.

Výměry báňských úřadů, vydané podle předchozích ustanovení, jsou vykonatelné politickou i soudní exekucí.

§ 11.

(1) Odvolání proti výměrům báňských úřadů, vydaným podle tohoto článku, jest podati do 15 dnů.

(2) Odvolání proti výměrům, kterými se zavádí vnucená správa a ustanovuje vnucený správce, nebo proti výměrům podle § 5, odst. 2, věta 2 tohoto článku nemá odkládacího účinku, nebyl-li zvláště povolen.

§ 12.

Byla-li povolena soudem exekuční vnucená správa na báňský podnik (báňský závod), nemůže býti nařízena vnucená správa podle ustanovení § 1 tohoto článku. K návrhu báňského úřadu ustanoví však exekuční soud místo dosavadního jiného vnuceného správce, kterého mu báňský úřad navrhne.

Čl. IV.

Zaměstnanec báňského podniku, který vypořádal podle pravdy jako svědek před soudem, úřadem nebo před jiným veřejným orgánem v řízení, v němž se vyšetřují bezpečnostní poměry na dolech, může býti do dvou let po skončeném výslechu propuštěn ze služby toliko se souhlasem hornického rozhodčího soudu. Tohoto souhlasu není třeba v případech, kdy bez něho může býti propuštěn ze služby i člen závodní rady (§ 11 zákona ze dne 25. února 1920, č. 144 Sb. z. a n.).

Čl. V.

Vláda vydá z důvodu veřejného pořádku, bezpečnosti státní a bezpečnosti provozu i účinného provozování hor a zejména pro styk s osazenstvem nařízením předpisy o přiměřené jazykové způsobilosti odpovědných závodních správců, závodních inženýrů a dozorců, jakož i předpisy k ochraně zaměstnanců proti ztrátě zaměstnání pro příslušnost národnostní.

Čl. VI.

Tento zákon nabývá účinnosti dnem vyhlášení. Provedením jeho se pověřuje ministr veřejných prací v dohodě s ministry vnitra, spravedlnosti a financí.

T. G. Masaryk v. r.

Malypetr v. r.

Dostálek v. r.